

Országgyűlés Hivatala

Irományszám K/19462

Érkezett 2018 JAN 18.

Írásbeli választ igénylő kérdés

Dr. Kövér László

az Országgyűlés elnöke részére

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (1) bekezdése, az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX.30.) OGY határozat 91. § (1) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani a Legfőbb Ügyészhez,

„Miért kell a hatóságoknak bűnözőként kezelniük a rokkant gyermeket nevelő szülőket?”

címmel.

Tisztelt Legfőbb ügyész Úr!

Az utóbbi időben nem először fordult elő, hogy a gyermekük rokkant igazolványát igénybe véve parkoló szülőket rabosítanak, hurcolnak meg, miközben a jogosultra várakoznak.

Az egyik esetben egy II. kerületi áruház parkolójában – a súlyosan látássérült fiára – várakozó édesapát igazoltattak, majd vittek be a rendőrségre közokirat-hamisítás vádjával. Lehetőséget nem kapott rá, hogy bebizonyítsa, hogy a fia – akinek a nevére az igazolvány szólt – éppen az áruházban van, úgy kezelték, mint egy közönséges bűnözőt.

Egy másik cikkben arról lehetett olvasni, hogy egy édesanyát, aki az I. kerületi rendőrkapitánysággal szemben parkolt le, – nem rokkantaknak fenntartott helyen - a praktikai okokból a szélvédőre ragasztott rokkant igazolvány miatt – mely gyermeke nevére szólt –, az

előző esethez hasonló módon, szinte a kocsija mellől elrángatva vittek be a rendőrségre. Esélye sem volt elsétálni az automatáig, hogy jegyet váltson. Később bíróság elé került, és bűnösnek találtatott közokirat hamisítás miatt. Az ügyész a vádbeszédben hivatkozott a hasonló jellegű esetek elszaporodására is.

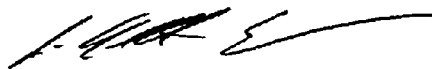
A 218/2003. (XII. 11) Kormányrendelet értelmében „a jogosultat szállító jármű vezetője az igazolvány által biztosított kedvezményekkel csak a jogosult szállítása esetén élhet.” Az első esetben azonban az édesapa a parkolóban várakozott fiára, a jogszabály pedig a várakozásról nem rendelkezik.

A második esetben az igazolvány ki volt ugyan ragasztva a szélvédőre, az intézkedő rendőrök azonban azt sem várták meg, hogy vált-e parkolójegyet az édesanya, szinte a kocsiból kiszállva csaptak le rá. Az igazolványt mindkét esetben bevonták az érintettektől, az eljáró hatósági szervek egyik esetben sem adtak lehetőséget, hogy az érintettek tisztázhassák magukat.

Fentiek miatt kérdezem Legfőbb Ügyész Urat, hogy tényleg a fenti esetekhez hasonló ügyekkel, a rokkant gyermeküket nevelő szülőkre, megkérdőjelezhető eljárásokkal, vagy joghézagokra hivatkozva akarnak példát statuálni? Ennyire nincsen a nyomozó hatóságoknak érdemi bűnüldözési feladatuk?

Fenti kérdésekre várom érdemi válaszát!

Budapest, 2018. január 15.

dr. Staudt Gábor

országgyűlési képviselő